

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-405/06. sz., ArcelorMittal Luxembourg és társai kontra Bizottság ügyben 2009. március 31-én hozott ítélete ellen az Európai Községek Bizottsága által 2009. június 15-én benyújtott fellebbezés

(C-216/09. P. sz. ügy)

(2009/C 205/38)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Községek Bizottsága (képviselők: F. Castillo de la Torre et X. Lewis meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: ArcelorMittal Luxembourg SA, korábban Arcelor Luxembourg SA, ArcelorMittal Belval & Differdange, korábban Arcelor Profil Luxembourg SA, ArcelorMittal International, korábban Arcelor International SA

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a T-405/06. sz. ArcelorMittal Luxembourg és társai kontra Bizottság ügyben 2009. március 31-én hozott ítéletet abban a részében, amelyben az megsemmisíti az ArcelorMittal Belval & Differdange SA (korábban ProfilARBED) és az ArcelorMittal International SA (korábban TradeARBED) társaságokkal szemben a 2006. november 8-i C (2006) 5342 bizottsági határozattal ⁽¹⁾ kiszabott bírságokat,

— utasítsa el az ArcelorMittal Belval & Differdange SA és az ArcelorMittal International SA keresetét,

— a többi felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezése alátámasztására egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet arra alapít, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az eljárásjogi elévülési szabályokat.

A Bizottság szerint az Elsőfokú Bíróság ítélete a 715/78/ESZAK határozat ⁽²⁾ és különösen annak 2. cikke (3) bekezdésének és 3. cikkének szó szerinti és túlzottan megszorító értelmezésén alapul, az elévülés megszakadása és nyugvása közötti különbségtétel tekintetében. A 2. cikk (2) bekezdésével ellentétben ugyanis, amely kifejezetten rendelkezik az elévülés megszakadásának erga omnes hatályáról, a 3. cikk nem szól a nyugvás hatályának kérdéséről. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazza a jogot, amikor azt állapítja meg, hogy az elévülés abból eredő nyugvása, hogy az egyik fél bírósági eljárást kezdeményez a közösségi bíróság előtt, csak a felperes vállalkozás vonatkozásában érvényesül, és így a többi fél vonatkozásában az elévülési idő lejártát állapítja meg.

A Bizottság rámutat arra, hogy az Elsőfokú Bíróság által megállapítottakkal ellentétben a nyugvás viszonylagos hatálya nem vezethető le a jogalkotó hallgatásából, és a 715/78/ESZAK határozat 3. cikkét a szóban forgó, azon szabályozás céljára tekintettel kell értelmezni, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy hatékonyan derítse fel és szankcionálja a versenyjogi jogsértéseket.

⁽¹⁾ Az [ESZAK] 65. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.907 — „acélgerenda”-ügy), európai acélgerenda-gyártók megállapodásaival és összehangolt magatartásával kapcsolatos, 2006. november 8-án hozott C (2006) 5342 bizottsági határozat.

⁽²⁾ Az Európai Szén- és Acélközösség létrehozásáról szóló szerződés alkalmazási területén lefolytatott eljárásokkal és végrehajtással kapcsolatos elévülésről szóló, 1978. április 6-i 715/78/ESZAK bizottsági határozat (HL L 94., 22. o.).

A Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte (Olaszország) által 2009. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Maurizio Polisseni kontra A.S.I. N 14 V.C.O. Omegna

(C-217/09. sz. ügy)

(2009/C 205/39)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte

Az alapeljárás felei

Felperes: Maurizio Polisseni

Alperes: A.S.I. N 14 V.C.O. Omegna

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Az EK-Szerződés 43. cikke és egyébként a közösségi versenyjog tilt-e egy olyan nemzeti szabályozást, mint az 1968. április 2-i 475. sz. törvény 1. cikke és az 1971. augusztus 21-i 1275. sz. d.p.r. 13. cikke, amennyiben ezek egy gyógyszerár egyik helyiségből egy másikba történő áthelyezésének engedélyezését a kijelölt körzetben ahhoz a feltételhez kötik, hogy az egyéb hasonló létesítményektől legalább 200 méteres, a gyógyszerárak küszöbei között a legrövidebb gyalogúton mért távolság legyen; továbbá, a letelepedés szabadságának a hivatkozott rendelkezésekben előírt korlátozásai nem ütköznek-e az e korlátozásokat esetlegesen igazoló közérdekű indokokkal, és e korlátozásokat egyébként alkalmasak-e ezen közérdekek kielégítésére?